

Slovo života – březen 2017

„Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20)

V mnoha částech světa zuří krvavé války, které jako by neměly konce. Postihují rodiny, kmeny i celé národy. Dvacetiletá Gloria vypráví: „Dostali jsme zprávu, že jedna vesnice byla vypálena a mnozí zůstali bez jakýchkoli prostředků. Se svými přáteli jsem uspořádala sbírku potřebných věcí: matrací, oblečení, potravin. Odjíždíme s těmi věcmi a po osmihodinové cestě se setkáváme s těmi zoufalými lidmi. Posloucháme jejich vyprávění, osušujeme slzy, objímáme, utěšujeme... Jedna rodina se nám svěřuje: 'Naše dcerka byla v domě, který nám spálili, a bylo to pro nás, jako bychom umřeli spolu s ní. Teď ve vaší lásce nacházíme sílu odpustit lidem, kteří to způsobili!'“

I apoštol Pavel učinil tuto zkušenost: právě on, který pronásledoval křesťany, potkal na své cestě, zcela nečekaně, nezištnou Boží lásku. Tento Bůh ho pak poslal jako vyslance smíření v jeho jménu.

Svatý Pavel se tak stal vášnivým a důvěryhodným svědkem tajemství Ježíše, který zemřel a vstal z mrtvých a který se sebou smířil svět, aby všichni mohli poznat a zakusit život ve společenství s ním a s bratry. A skrze svatého Pavla se toto evangelijní poselství dostalo až k pohanům a uchvátilo je, i když byli považováni za ty, kteří jsou od spásy nejvzdálenější: Smiřte se s Bohem!

I my, navzdory chybám, které nám berou odvahu, nebo falešným jistotám a iluzím, že toto smíření nepotřebujeme, můžeme dovolit, aby Boží milosrdenství – obrovská láska – uzdravilo naše srdce a konečně nás osvobodilo k tomu, abychom tento poklad sdíleli s ostatními. Tak přispějeme k tomu, aby se uskutečnil Boží mírový plán s celým lidstvem a tvorstvem, který překonává dějinné rozpory, jak navrhuje Chiara Lubichová v jednom svém textu: „(...) Na kříži, ve smrti svého Syna, nám Bůh dal nejvyšší důkaz své lásky. Skrze Kristův kříž nás smířil se sebou.“

Tato základní pravda naší víry má dnes svůj aktuální význam. Je zjevením toho, co celé lidstvo očekává, skutečností, že Bůh je přítomný v našem životě svou láskou, láskou ke všem, kdy každého miluje láskou bezpodmínečnou a výlučnou. Toto poselství svět kolem nás potřebuje. My ho ale můžeme předávat druhým, když ho nejdříve znovu a znovu připomínáme sami sobě a cítíme se obklopeni touto láskou i tehdy, když by nás vše chtělo přesvědčit o opak. (...) Veškeré naše jednání by mělo vypovídat o důvěryhodnosti této pravdy, kterou hlásáme. Ježíš řekl jasně, že předtím než přineseme svůj dar na oltář, musíme se smířit s naším bratrem a sestrou v případě, že by měli něco proti nám (srov. Mt 5,23-24) (...) Milujme se navzájem tak, jak on miloval nás, bez toho, že bychom se uzavírali a byli plni předsudků. Dosáhneme toho svou otevřeností pro přijetí a docenění pozitivních hodnot bližního, připravení dát jeden za druhého i život. Toto je svrchované Ježíšovo přikázání, poznávací znamení křesťanů, platné doposud stejně jako za časů prvních Ježíšových následovníků. Žít toto slovo znamená – stát se 'smiřiteli'.“

Když budeme takto žít, obohatíme své dny o gesta přátelství a smíření ve své rodině i mezi rodinami, v naší církvi i mezi církvemi, v každém občanském či náboženském společenství, do něhož patříme.

Letizia Magri